

ועידת הפועלות העשירית נפתחה השבוע במלון „הילטון” בתל-אביב כאשר 800 הצירות עטות על האוכל וזוללות בכל פה

את, איפה הן, הבחורות ההן?

שמרנות המפחידה של הצמרת והרצון של בנות דור המשך לשינויים, יוצרים ניגודים מדהימים. מי שביקר השבוע במלון הילטון, שנערכה בו ועידת הפועלות, יכול היה לראות כי למקום הגיעו נציגות שנראה היה בהן, כי הנושא קרוב לליבן. מאידך, רב מספר הנשים הזוהרות ששמחו על האפשרות לבלות יום נאה במלון הפאר של תל-אביב. בתוכנית, ששודרה בשידור חישראל לפני שבועות מספר, הודיעה אורה נמיר כי היא מבקשת הצעות לשם שיהלום אירגון-ג של אירגוני הנשים. שהיא מתעתדת להציע להקימו. מטרתה של אורה נמיר ברורה: היא שואפת לרשת את מקומה של בבה אידלסון. החיכוכים בין השתיים רבים, למרות ההכחשות הנמרצות של שני הצדדים. הבחירות למוסדות מועצת הפועלות ייערכו כנראה בעוד חודשים מספר. עד אז יעשו מנהיגי ההסתדרות מאמצים נואשים למצוא מועמדות נוספות בנוסף לאורה נמיר ובבה אידלסון. שתציג כנראה את מועמדותה גם להבא. מתוך ניסיון לחתוך את רגליה של אורה נמיר. זו לא הסתיימה כלל את שאפותיה. בהכרזתה יום לאחר הבחירות האחרונות: „אני אגיע לכנסת ויהימיה, בזכות כושר מנהיגותי וכישורי הרבים ואפילו אחליף במשך הזמן את סמל המימסד — בבה אידלסון.” אבל למראה אורגנית הולילה של נציגות הפועלות, שנערכה השבוע בהילטון, שלא היה כל קשר בינה לבין הפועלות שהקימו את מועצת הפועלות, ניתן היה לחזור על השיר המפורסם: את, איפה, איפה הן? הן בחורות ההן? עם הקוקו והסארפאף?

אמהות עובדות, מסר דובר עיריית תל-אביב יוסף גולן כי המועדון שירך בעצם לעיריה וכי רק נמסר לאירגון לשימושו. כיצד יכול מוסד צדקה, הנתמך גם על ידי עיריית תל-אביב להציע לתורמים לרכוש מקום השירך לעיריה? לפני חודשים מספר נחררו מנהיגות מועצת הפועלות כאשר בתצוגת תכשיטים שנערכה במועדון-דינגוף, הופיעה דוגמנית כשהלבוש היחיד העוטר את גופה הן של שלאות מתכת ומספר צמידים. זה היה כבר מעל ומעבר למה שכבה אידלסון, נשיאת מועצת הפועלות, יכלה לצפות. הפעילות רעשו וגעשו ולכל הנוגעות בדבר הובטח כי דבר כגון זה לא ישנה. לפני כחצי שנה החליטה אורה נמיר להתפטר מתפקידה כמזכירת האירגון, בניגוד הנחה שהתפטרותה לא תתקבל, באין מועד-מדת אחרת לרשת את מקומה. והיא אומרת גם נבחרה מחדש כשמואצלות לה סמכויות נוספות.

★ ★ ★

אם יש פפיר בקיומו של אירגון? כגון זה במתכונתו הנוכחית? לא ולא. הבעיה היא אחרת. מה למסגרת ההסתדרותית ולמתרחש בסניף תל-אביב של ה-אירגון? אם מוסד צדקה של החברה הן גבוהה — ניחא, אבל למה בחסות ההסתדרות?

גם מנהיגות מועצת הפועלות, ובראשן בבה אידלסון, העומדת בראש אירגון זה משך קרוב ליוכל שנים, יודעות כי ל-אירגון במתכונתו הנוכחית אין כל עתיד. הן מחפשות את מנהיגות העתיד, אולם במקביל אינן מוכנות לחתור על כסאן. הן

אך עיקר שמושו, כחלון ראוה לחוג הנוצץ של אורה נמיר. המקום היה במשך שנים בשימוש המשטרה, כמועדון לשוטרים. לאחר חנוכת בית-השוטר ביד-אלהו, נתפנה המקום והעיריה החכירה אותו לאירגון אמהות-עובדות בסכום של 120,000 ל"י. השיפוצים והשינויים עלו 130,000 ל"י, ביחד: רבע מיליון לירות. מועדון דינגוף הוא חוליה נוספת ביניה שהחלה להסתמן לפני כשנתיים בסניף תל-אביב, לצאת מן הקיפאון והאנאכרוניזם של שנות הארבעים המאוחרות. הן עסקניות הוותיקות הבינו שיש צורך להזרים חיים חדשים באירגון, שאף אורה לא הצטרפה אליו מרצון משך שנים רבות. כראש סניף תל-אביב נבחרה הגברת נמיר. אורה נמיר ידעה היטב לנצל את מעמדה כאשת ראש-העיר לקידום מעמדה האישי. דבר שאין בו לכאורה כל פסול, שעה שאינו בא על חשבון דברים אחרים. כדי להפיח רוח חיים באירגון, כינסה אורה נמיר סביבה חוג ידידות ששמחו להפוך את האירגון למתחרה לאילן או לויצו. כגיזברית הסניף נבחרה יעל מטר, לוק, פעילה באילנושיל לשעבר. לאחר הקמת מועדון דינגוף הפך המקום למקום כינוס לחוג הידידות. תקציב אירגון אמהות עובדות בתל-אביב הוא קרוב לארבעה מיליון ל"י. הן אירגון נושא עימו גרעונות עצומים, כתוצאה מפעולות ראוה שונות. הגרעונות גדולים עד כדי כך, שאורה נמיר הודיעה כי היא מחפשת תורמים מחו"ל על מנת למכור להם את מועדון דינגוף. אגב, ל-עומת האינפורמציה שנמסרה על ידי אירגון

יום השני האחרון, החלו דינוני ועידת הפועלות העשירית במלון הילטון בתל-אביב. בדיונים השתתפו כ-800 צירות מרחבי הארץ, אשר ניצלו את שהותן במלון לאכילה כיד המלך ולפטפוטי רכילות. זמן רב ומרחק לאין שער, עברו מאז ימיה הראשונים של מועצת הפועלות, לפני המישום שנה. מייסדות הארגון, שנועד להן את „מזבקה לעבודה יצרנית של הן אשה העמלה בפלשטינה (א"י)”, ושנועד להן שמור על זכויותיה של האשה העובדת, לא חלמו כנראה שבערוב ימיהן תזכנה לראות נשות חברה מקיימות תצוגות אופנה מפוארות, תחת כתר ארגון העמלות. הסניף הגדול ביותר של מועצת הפועלות ולמעשה ארגון שהוא כמעט עצמאי, הוא סניף ארגון אמהות-עובדות בתל-אביב, שן מזכירתו, אורה נמיר, היא כיום מנהיגת פועלות ישראל. ארגון אמהות-עובדות הוא מוסד, שאיש אינו יודע בעצם מה טיבו. פעולותיו עניפות, ומכוונות הן לעזרה לנשות הפרברים מצד אחד, והן למציאת מקורות תעסוקה וביטוי לנשות החברה-הגבוהה של צפון תל-אביב. איש אינו מטיל ספק בצורך ל-קיים ארגון לעזרה הדדית לאמהות עובדות, החייבות לצאת לעבודה ואינן יכולות להשאיר את ילדיהן בביתן. לשם כך קיימים הפעוטונים והמוסדות למיניהם. אולם בינוסף להם קיים גם מועדון דינגוף 213.

★ ★ ★

מועדון ממוקם ברחוב דינגוף בתל-אביב והוא משמש מקום כינוס לחוג ידידות, שהוקם על ידי אורה נמיר ויעל מטר. נערכות בו אף הרצאות שונות,

